

Underbilag 1 til Bilag 10.

**Uddrag af Skrivelse fra Assurandør-Societetet til Ministeriet for Industri,
Handel og Søfart, dateret 9de Februar 1926.**

Som det vil ses, indeholder den danske Tekst ikke den i den tilsvarende norske Paragraf foreslaaede Regel om, hvorledes Forsikringsværdien af et Skib skal fastsættes. Denne norske Regel, der har til Hensigt at sikre den ubetingede Gennemførelse af Taksterne ved Skibsforsikring, maa man anbefale ogsaa optages i det danske Lovforslag. Søforsikring og navnlig den egentlige Skibsforsikring (Kaskoforsikring) er af udpræget international Karakter, idet de store Rederier i og for sig lige saa godt kan dække deres Forsikringer direkte i Udlandet, hvilket ogsaa ikke saa sjældent sker, navnlig hos Lloyd's i London. For at de danske Selskaber derfor kan konkurrere, maa de kunne byde Rederierne tilsvarende Vilkaar, og Lovreglerne maa navnlig ikke være saaledes affattede, at Rederne kan befrygte, at deres retlige Stilling overfor Forsikringsselskabet er ringere efter dansk Ret end efter udenlandsk. Derfor vil den foreslaaede Ændring have den største Betydning overfor den udenlandske Konkurrence. Endvidere vil den have Betydning til Forhindring af en mulig Indsigelse fra Reassurandørernes Side begrundet paa Regelen i § 39. Det vil nemlig kunne tænkes, at en Reassurandør under Henvisning til § 39 kan paastaa, at Selskabet ikke burde have erstattet overensstemmende med Taksten, naar Skibets reelle Værdi i Skadens Øjeblik er væsentlig ringere.